

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 59.

Sjette Session.

56de Møde.

Torsdagen den 15de Marts.

(Fortf.)

Formanden: Dernæst foretoges ifølge Dagsordenen: Forslag til Lov om Nedlæggelse af den lærde Skole i Kolding. Sagen er til 1ste Behandling.

Lenmich: Der reiser sig hos mig flere Betragtninger, der maaskee kunde lede til et Slags Tvivl om Hensigtsmæssigheden af denne Skoles Nedlæggelse. Jeg mener saaledes for det Første, at Beliggenheden af denne Skole netop maag tyde hen paa Unseligheden af dens Bibeholdelse; thi intet Sted kan dog vel en Skole være mere hensigtsmæssig for de danske Sympathier end paa Grændsen mellem det egentlige Danmark og Hertugdømmerne, og om end ogsaa ikke mange, ville dog vist altid nogle Elever fra det Slesvigke have eller kunne have Afgang til denne Skole, og man kan dog ikke tvivle om, at de fra denne Skole ville medbringe de bedste, de meest heldbringende Motiver for det danske Sindelag. For det Andet mener jeg, at denne Skole allerede har alle de Elementer, som en Skole behøver, nemlig et fortrinligt Lokale, en god Beliggenhed og en fortræffelig Besætning. Jeg har den Fornøielse selv at kjende den Mand, der forestaaer Skolen, og jeg troer, at fra hans Side betragtet kan man sige, at han baade som Menneffe, Verdensmand, Videnskabsmand og Skolemand har alle de Betingelser, man kan ønske hos den, der skal staa i Spidsen for en saadan Lærestalt. Der er endnu en

Omstændighed, som for mig idetmindste taler med megen Vægt for denne Skoles Bibeholdelse, og det er den Rolle, Kolding By har spillet under den sidste Krig; denne Rolle har altid været spillet fra den meest hæderfulde Side, men ingenfinde har den vlist sig mere skinnende end den Dag, da Koldingslaget blev leveret. De Militaire, som have vandret gennem Byens Gader, drivende Insurrectionsarmeem tilbage gennem Byen, og som have seet den Enthusisme, hvormed Armeen der blev modtaget fra ethvert Bindue, fra enhver Dør, fra ethvert Sted, hvor en Mand kunde staae, have seet, hvoreledes Mænd og Qvinder kappedes om at vise Armeen deres Glæde over, at Byen var bleven tagen tilbage, ved ud af Binduer og Døre at række Forfriskninger til Armeen af alle mulige forønskede Bestanddele — de, som have seet dette, have seet den Glæde, hvormed det flete, kunne ikke Andet end sige, at Kolding har en sand patriotisk Følelse. Det, at nedlægge en Skole for en By, vil nu jo dog altid blive et onus, en Byrde for Byen, Noget hvorved den vil tabe, og Kolding By har allerede tabt Meget, i sidste Krig; thi selsamme Dag saae vi jo det Modsatte finde Sted, vi saae den brændende By ligge bag ved os, vi saae Qvinder og Børn flygte ud af deres Opholdssteder, uden at vide, hvad Fremtiden kunde bringe. Jeg mener saaledes, at der kan være Grund til fra disse Betragtninger at ønske, at Kolding maatte beholde sin Skole; idetmindste ere disse Betragtninger af en saa megen Vægt for mig, at jeg ikke noksom kan anbefale Skolens Bibeholdelse til det ærede Thing.

Mundt: Jeg kan ikke Andet end ogsaa tage Ordet mod den Foranstaltning, som nu